

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 227. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263574032/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Oc trecker skulmænd' af, fordojer self sin Vrede.
 At det med hannem gaacr, som med Tyran den onde,
 Hans mindre skrecker ham, hans liige sammehunde.
 Dog Løven af Natur er ædel dyds forfremmer,
 Oc mens hand lefve maae, Velgierning hand ej glemmer.
Androsus arme Slav, (*m*) til Rom en Herre tjente,
 Som ham med Hug hver dag Tyrannisk ilde lønte,
 Der hand ej som et Folk, men som et Beest er drefven,
 Er samme 'Trældoms Aag, ham heel u-muligt blefven,
 Nødtvungen ridtsed' ud, oc søgte Skove vilde,
 Udmatted af sin gang, en kuule sig bestilde,

(*m*) *Androsus*
 et 'Træl Gæll.
 lib. 5. C. 14.

[231] Hand kunde hvil' udi, det trætte Legem qvegne:
 Men før hand kaster sig, seer om sig allevegne,
 Oc blef en Løve var, der kom ham strax paa haande
 Et grumt oc glubsker Beest, som knirskede med Tande.
 Ah! da blef hand til Sinds, som Skelmen naar hand grifvis,
 Oc for et blodigt mord, i Slange-taarnet drivvis,
 Hvor ud hand ej formaaer at bryde nogenlunde,
 Men venter Sverdet blankt bedrøflig alle Stunde,
 Dær før hand skulde dø', af Dødsens Vished bange,
 Thi hand den blodig Kreds kand icke da undgange:
 Saa oc det arme træl fornem, hand half død lefved'
 Oc icke kund' undgaae, den Død for Øjne svebed',
 Oc kund' ej fra sig slaac, hand hafd' ej andet verre,
 End en sylt-fuctig graad oc jammerlig Geberre,
 Dog paa det sidst' igien begyndtis Liif i bryste,
 Der hand fandt Løven gridsk ej Liif at vilde kryste,
 Men saae ham som sin Gæst med-liidig under øje:
 Hand oc i Haab, mod Haab, beskude værten nøje,
 Oc der hand ønde Food, den Slav vel kunde merke,
 Der var en Splind der i, saa Fooden maatte verke,
 Hand vofvede sit Liif, med listig Finger fage,
 Forsøgte sindelig, ham toornen ud at drage,
 Derefter paa den Svulst de fingre tver-viis lagde,
 Udtrycte saa der med det Edderfuldt ham plagde.